

תוספת לפרק 44

השע הדתי בישראל

ראוי להדגיש כי לא קיימים קווי גבול ברורים בין הזרמים והקבוצות השונות (הנחלקות ביניהן בסוגיה הדתית), כי המעבר מקבוצה לקבוצה הוא אפשרי וכי למרות המחלוקות הקיימות בין הקבוצות (בסוגיות הנוגעות ליחס למדינה, ליחס לחברה המודרנית וליחס לקיום מצוות) קיימת על פי רוב גם תחושה של ערבות הדדית בין היהודים.

1. החלוקה הפנים יהודית בסוגיית השע הדתי

החברה הדתית לאומית

הם מגלים פתיחות רבה (יחסית לחרדים – ראו להלן) למודרניזציה ולערכי המודרניזציה. חלק מהדתיים לאומיים נוטים להזדהות רבה יותר עם החרדים והם מכונים חרד"לים (ר"ת: חרדים, דתיים, לאומיים). החרד"לים מזהים עצמם על פי רוב כציונים, אך נוטים לאמץ את תפיסת העולם החרדית בעניינים הלכתיים (כמו הפרדה בין בנים לבנות בבתי הספר). מנגד ישנם דתיים לאומיים המזוהים כ"דתיים מודרניים", הקוראים להאיץ תהליכים של מודרניזציה בחברה היהודית. דוגמה לכך היא תמיכתם של רבני "צוהר", זרם מודרני בחברה הדתית לאומית, בהקלת הדרישות המוצבות בפני המבקשים להתגייר.

החברה החרדית

הם רואים בציות לדעת הרבנים ובלימוד התורה ("והגית בו יומם ולילה") ערך עליון. רבים מהם לומדים בישיבה שנים ארוכות, מתוך אמונה שהדבר שומר על עם ישראל ו/או מתוך שאיפה להיבדל מהחברה שאינה חרדית.

המסורתיים והחילונים

רובם מאמינים באלוהים, אך חלק לא.

החילונים

אין הגדרה ברורה למסורתיים ולחילונים. חלקים אינם מאמינים בדת וחלקם אינם מאמינים בה (ולפיכך האבחנה בינם לבין המסורתיים אינה ברורה).